

Rozhlas.cz, 21. 3. 2015

Moderní medicína pomáhá lidem po amputaci nejen do života, ale i znovu sportovat

21. března 2015 v 01:15

Přijít o ruku nebo o nohu je výrazný zásah do lidského života. Současná medicína už pacientům po amputaci umožňuje třeba i sportovat. Nejprve se ale musí znovu naučit základní věci jako jíst nebo chodit. A to není úplně jednoduchá věc.

„Dostal jsem se sem po pracovním úraze. Byl jsem strojvedoucím, zakopl jsem a vagón mi přejel nohu,“ popisuje 38letý Radek Berky.

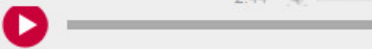

Lidé po amputaci se znovu učí chodit
Foto: Eva Rajlichová

Místo levé nohy má protézu, po rehabilitaci na Malvazinkách je ale schopný takřka normální chůze, skáče i na trampolíně, a za své postižení se nestydí:

„Já to beru tak, jak to je. Chodím mezi lidí v kratších, nebojím se to ukázat. I když chodím pro syna do školy, kde jsou i menší děti, které na mě ukazují. Nepřipouštím si to.“

2:44

Současná medicína už pacientům po amputaci umožňuje třeba i sportovat. Musí ale poctivě cvičit. Více v reportáži redaktorky Evy Rajlichové

[Vložit na svůj web](#)

Při rehabilitaci je potřeba naučit pacienty znovu skoro všechny základní pohyby. Když člověk přijde o končetinu, nebo její část, změní se mu těžiště. Znovu se tak učí stát, nebo sedět. Důležité je zpevnit svaly trupu a celkově zlepšit kondici. Určitou výhodu mají lidé, kteří sportovali.

„Ukážeme mu novou věc, nový cvik a polohu, ve které má stát, sedět nebo se pohybovat. Je daleko učenlivější než člověk, který sport nikdy nedělal. Sportovci jsou k sobě také daleko tvrdší. Člověk, který nesportoval, takovou kázeň nemá,“ vysvětluje primář Rehabilitační kliniky Malvazinky Libor Musil.

Pak se musí pacienti sžít s protézou a naučit se s ní znovu chodit - v tom jim pomáhá fyzioterapeutka Hana Kohoutová:

Rozhlas.cz, 21. 3. 2015

„Tady to je chodník pro nácvik chůze po nerovnostech. Když si vezmeme naši nohu a postavíme ji na chodník, tak to dokážeme senzomotorikou a naší ploskou srovnat. Oni ne. Oni se musí naučit ovládat protézu na nerovnostech.“

Fyzioterapeutka používá ve své práci také balanční pomůcku nazvanou Bosu.

„Bosu pro pacienty po amputaci je velmi náročné cvičení, je hodně nestabilní. My to tu máme hlavně pro jejich psychickou motivaci. Protože když po botech přejdou, my to tu máme jako chodník, tak si dodají strašně moc jistoty,“ prozrazuje.

Délka rehabilitace bývá u každého jiná. Fyzioterapeutku Hanu těší hlavně to, když se její svěřenci začnou znovu radovat ze života.

„Teď jsme zrovna byli v Peci pod Sněžkou, kde jsme zkoušeli lyžovat. Přijelo mi tam asi 12 pacientů a všichni lyžovali. Jsou to všichni pacienti, kteří mi prošli rukama. Zažila jsem je, když je přivezli po amputaci na vozíku – byli vyhublí, psychicky zničení a najednou tam po roce lyžují a jezdí na vleku. Je to taková satisfakce,“ dodává.

Lékaři v Česku amputují ruku nebo nohu každoročně několika tisícům lidí.

Lidé po amputaci se znovu učí chodit
Foto: Eva Rajlichová